

SIHTASUTUS PEREKONNA JA TRADITSIOONI KAITSEKS

Perekond:

rahva püsimise ja kasvamise
ning ühiskonna alus

DEKLARATSIOON
PEREKONNA
TOETUSEKS

Võttes arvesse,

- et perekond on universaalne ja fundamentaalne ühiskondlik institutsioon, mida on sellisena tunnistanud kõik tsivilisatsioonid,
- et Eesti Vabariigi põhiseadus nimetab perekonda §-s 27 rahva püsimise ja kasvamise ning ühiskonna aluseks ning et ÜRO inimõiguste ülddeklaratsioon käsitleb perekonda artiklis 16 ühiskonna loomuliku ja põhilise üksusena,
- et viimaste sajandite vältel laialt levinud ideoloogiate mõjul on perekonna institutsioon mitte ainult Eestis, vaid kogu Lääne kultuuriruumis sügavas kriisis, mis väljendub mh abielulahutuste, abortide, laste seksuaalse ärakasutamise, perevägivalda, liiderlikkuse, truudusetuse, pornograafia, prostitutsiooni, inimkaubanduse, seksuaalidentiteedi häirete ja meelemürkide kasutamise laias levikus, eakate inimeste isolatsiooni jäämises, vanemliku hoolitsuseta jäetud lastes, rahva taastootmiseks ebapiisavas sündivuses ning rünnakutes abielu ja perekonna institutsioonide vastu,
- et perekonna kui ühiskonna aluse kriis toob paratamatult kaasa ühiskondliku kriisi, mis ähvardab meie rahva, kultuuri ja riigi tulevikku palju traagilisemate tagajärgedega kui suuremaid ja sügavamate kultuuriliste traditsioonidega rahvaid,
- et eesti ühiskond seisab silmitsi tõsise rahvastikukriisiga ning et meie rahva, riigi ja kultuuri püsimajäämiseks vajame olulist sündivuse kasvu,
- et riigil on põhiseaduslik kohustus (§ 27) kaitsta perekonna institutsiooni,
- ning olles veendunud, et järjekindla ühiskondliku pingutuse korral on võimalik perekonna kriisi ületada ja luua seeläbi eeldused kõlbeliselt tugeva, ühtehoidva, elujõulise, jõuka ja õnneliku ühiskonna kujunemisele,

deklareerime:

Artikkel 1. Perekonna mõiste

Perekond on inimloomusest lähtuv, mehe ja naise vabatahtlikul püsival ühendusel põhinev, lastele avatud ja põlvkondade järjepidevust kindlustav fundamentaalne ühiskondlik institutsioon ning inimliku armastuse esmane ja loomulik keskkond. Tuumikperekond toimib laiendatud perekonna kontekstis, mis tagab põlvkondade järjepidevuse ja esmase hoolitsuse laiendatud perekonna liikmetele. Perekond eelneb kõikidele teistele inimkooslustele, mis peavad seda austama, kaitsma ja abistama ning ei saa ega tohi seda omatahtsi ümber kujundada.

Seetõttu oleme vastu igasugustele püüdlustele perekonna institutsioon seadusandlikult ümber määratleda, mh viisil, mis eirab perekonna põhinemist sugude vastastikusel täiendamisel ning

selle elutähtsat rolli rahva järjepidevuse tagamisel. Samuti ei tohi riik rahastada perekonna institutsiooni ümbermääratlemisele suunatud tegevust. Riik peab oma poliitikate kujundamisel arvestama inimloomusega, mitte eksperimenteerima moodsate ideoloogiate rakendamisega ühiskonnas. Meile ei ole vastuvõetav riiklike poliitikate kujundamine juhindudes ideest, et mehelikkus ja naiselikkus on pelgalt kultuurilised ja juriidilised konstruktsioonid, mitte inimloomuse olemuslikud aspektid. Mehed ja naised on võrdsed väärikuselt ja põhiõiguste poolest, ent neil on erinevad funktsioonid ja ülesanded. Olles ühendatud abielus, on mehe ja naise ühendusest moodustuv tervik midagi enam kui lihtsalt osade summa. Vastuseisu perekonna institutsiooni ümbermääratlemisele ei tohi käsitleda sallimatuse ilminguna ega vaenu õhutamisena.

Artikkel 2. Perekond kui ühiskonna baasstruktuur

Perekond on inimliku armastuse loomulik keskkond, milles teostub abikaasadevaheline armastus ja laste hüveline kasvatus. Sellisena pole perekond mitte ainult aegumatu ideaal, vaid inimese reaalselt teostatav kutsumus. Individualism, alahinnates perekonna osa isiku täisväärtusliku elu vahetu keskkonnana, ja statism, alahinnates perekonna osa ühiskonna esmase kooslusena, mille hüve teenistuses peaks riik olema, on domineerinud ideoloogiatena viinud perekonna institutsiooni sügava kriisini. Kuivõrd perekond on inimloomusest lähtuv institutsioon, ei saa me nõustuda nendega, kelle sõnul on see oma aja ära elanud.

Ajal, mil perekond on tugeva ideoloogilise surve tõttu sügavas kriisis, vajab see hoopis rohkem väärtustamist, toetust ja kaitset. Riik peaks oma poliitiliste valikutega julgustama inimesi elama perekonnaelul ning toetama perekonda selle ühiskondlike funktsioonide täitmisel, mitte neid üle võtma ja seeläbi perekonna institutsiooni tähtsust kahandama. Kõikides otsustes nii riiklikul kui ka omavalitsuse tasandil tuleb arvestada perekonna heaoluga. Perekond, mitte riik, on primaarne sotsiaalhoolekande institutsioon (vt PS § 27 lg 4) ning riigi ülesandeks on üksnes toetada perekonda nende funktsioonide täitmisel, võttes need enese kanda vaid juhul, kui perekond, kohalik kogukond

ja kodanikeühendused ei saa nende täitmisega hakkama. Jätkusuutlik riiklik sotsiaalpoliitika ei tohi alatahtsustada isiklikku, perekondlikku ja kogukondlikku vastutust ühiskondliku heaolu eeldusena, vaid peab seda tunnustama, rõhutama ja edendama.

Artikkel 3. Abielu ja perekond

Perekond põhineb mehe ja naise vabatahtlikul kokkuleppel, mida mõistetakse abielulepinguna. Traditsiooniliselt on abielulepingu all peetud silmas abikaasade vastastikust avalikku töotust jääda teineteisele truuks kogu eluks, nii heas kui halvas, ja kuigi kaasajal on sellest sageli taganetud, on just abielutöötuse elukestvus äärmiselt oluline eeldus abikaasade täielikuks pühendumiseks, laste vastuvõtmiseks tarviliku turvatunde tekitamiseks, lastele turvalise ja stabiilse kasvukeskkonna loomiseks ning pere liikmete vaimse, sotsiaalse ja materiaalse heaolu tagamiseks.

Perekonna kriis on paljuski just abielu kriis, mis väljendub tänases ühiskonnas mitte ainult abielude purunemises ja nende arvu vähenemises, vaid ka arusaamise kadumises abielu mõistest. Seetõttu on perekonna kriisi ületamiseks tarvis uuesti selgitada abielu tegelikku tähendust, rõhutada selle olulisust perekonnaelul ja ühiskonna vundamendina ning see taas au

sisse tõsta ja ihaldusväärseks muuta. Seejuures peab riik igakülgset soosima ja toetama abielu institutsiooni, sidudes selle pigem materiaalse ja sotsiaalsete eeliste kui täiendavate raskustega, ning toetama ka muul moel (mh läbi perekonna- ja hariduspoliitika) perekondade terviklikkust. Kuivõrd abielu on perekonna aluseks, ei tohi abielupaaride riiklikku eeliskohtlemist käsitleda diskrimineerimisena teiste suhtes.

Artikkel 4. **Perekond ja lapsed**

Perekond on laste arengu loomulik keskkond. Igal lapsel on loomulik õigus kasvada terviklikus perekonnas, mis rahuldab inimese põhivajadust kuulumise järele ning inimsüdame igatsust armastada ja olla armastatud. Perekonnas omandavad lapsed esmase ja põhilise maailmatunnetuse, sh arusaamise õigest ja valest, heast ja kurjast, ema- ja isarollist ning inimlikust hoolivusest ja armastusest. Perekonnas kujuneb inimeste vastutustundlikkus, teenimis- ja pühendumisvalmidus ning autunne. Perekond hoolitseb isiklikul ja intiimsel moel oma laste eest ning tagab nende harmoonilise kasvamise.

Seetõttu peab igakülgset soosima laste kasvatamist pereringis ning seisma hea selle eest, et inimesed ei oleks materiaalse raskuste tõttu sunnitud loobuma oma laste kodus kasvatamisest ja viima neid päevahoiuasutustesse. Emade

lastega kojujäämist ning nende kasvatamisele pühendumist tuleb käsitleda mitte teenimatu mugavuse või ühiskondlikust elust kõrvalejäämisena, vaid olulise panusena ühiskonna arengusse. Erilisel tuleb soosida ja toetada ilma perekondliku hooleta jäänud laste adopteerimist ja seeläbi eelduste loomist nende kasvatamiseks eluterves keskkonnas. Oluliselt rohkem peab näitama üles muret nende laste pärast, kelle elu on ohus juba enne sündi, ning tegema pingutusi aitamaks eluraskustes vanematel oma sündimata lapsed vastu võtta või anda neile võimalus kasvada adoptiivperekonnas.

Artikkel 5. **Perekond ja haridus**

Vanematel on esmane autoriteet oma laste kasvatuse ja hariduse suunamisel (nagu kinnitab ka põhiseadus §-des 27 ja 37), mis on loomu poolest mitte ainult intellektuaalne, vaid ka moraalne ja vaimne. Riigi ja omavalitsuse roll laste kasvatamisel ja harimisel on vanemate rolli suhtes teisejärguline ja abistav ning kompenseeriv seal, kus vanemad ja nende ühendused ei tule oma ülesannete täitmisega toime. Perekond on lapse esimene kool, kus vanemad on nende esmased ja kõige olulisemad õpetajad. Sotsiaal- ja hariduspoliitika (sh kooli õppekava) ei tohi õõnestada vanemate õigust suunata oma laste moraalset ja vaimset kujunemist.

Vanematel peab olema vabadus valida oma lastele sobiv kool lähtudes oma maailmavaatelistest tõekspidamistest, rajada ise koole või harida oma lapsi kodus, ilma et sellega kaasneks ebaõiglasi koormisi. Haridussüsteem peab toetama selgete kõlbeliste põhimõtete, tugeva tahte ja heade käitumisharjumustega vastutustundlike inimeste kujunemist, valmistades neid seeläbi ette eluks perekonnas, mitte külvama enesekesksust, kõlbelist relativismi ja kombelõtvust. Kuivõrd seksuaalsuhted kuuluvad olemuslikult abiellu, oleme vastu igasugusele seksuaalsuhte propageerimisele väljaspool abielu, sh homoseksuaalsete suhete (jm seksuaalidentiteedi häirete) käsitlemisele normaalse, moraalse ja tervisliku alternatiivse seksuaalkäitumisena. Me ei mõista hukka isikut ennast, keda tuleb toetada, suunates teda loomumase ja hüvelise elu poole, ent taunime liiderlikku ja loomuvastast käitumist ning selle propageerimist.

Artikkel 6. Perekond ja rahvastik

Perekond on oma loomult viljakas ning armastusega vastuvõetud arvukas järelsugu väljendab perekonna kui rahva püsimise allika elujõulisust. Meie rahva, kultuuri ja riigi püsimine on võimalik üksnes eeldusel, et meile sünnib oluliselt rohkem lapsi. Suurpered näitavad selles osas eeskujuna võtavad enda kanda suure osa sel-

le eesmärgi poole liikumisest. Seetõttu peavad ühendused, omavalitsused ja riik näitama lasterikaste perede suhtes üles erilist austust ja hoolt, tagades mh selle, et lasterikkus ei tooks kaasa majanduslikke ja sotsiaalseid tagasilööke või koguni langemist vaesusesse. Lisaks sümbolisele tunnustamisele tuleb lasterohkeid peresid vastavalt nende suuremale panusele ühiskonna hüvesse ka õiguslikult ja materiaalselt vääriliselt toetada. Pensionipoliitilised otsused ei tohi seada laste kasvatamisele pühendunud inimesi teistega võrreldes vähemkindlustatud olukorda.

Artikkel 7. Perekond ja majandus

Perekond on fundamentaalne üksus ühiskonna majanduslikuks kasvuks ja arenguks. Rahvas, mille poliitika alahindavad ja lagundavad perekonda, ei ole võimeline looma tõelist rikkust. Perekonna ideaal tuleb asetada majandus- ja sotsiaalpoliitika keskmesse, sest eluterve perekond tagab tõelise inimliku arengu esmalt kvalitatiivses plaanis, kasvatades vooruslikke inimesi, kuid mitte vähem tähtsalt ka kvantitatiivses plaanis, tagades rahvastiku juurdekasvu. Vaid piisaval hulgal vooruslikke inimesi saab tagada ühiskonna majandusliku kasvu ning nende vajaduste rahuldamine on ühtlasi selle kasvu lõppeesmärgiks.

Seetõttu peavad riik ja omavalitsused

hoolitsema selle eest, et majanduskasv ei toimuks perekonna arvelt, kiskudes vanemaid perekonnast eemale, vaid toetaks perekonda. Muuhulgas peab riik toetama perekonnapõhise väikeettevõtluse konkurentsivõimelisust võistluses suurte tootmisüksuste ja rahvusvaheliste firmadega. Riik ühes omavalitsustega peab soodustama võimalikult paljudel perekondadel oma kodu omamist ning mitte käsitlema kodu omamist ja pärandamist maksustatava luksusena.

Artikkel 8. Perekond ja meedia

Meedia on terve perekonnakultuuri kujundamisel oluline roll. Perekonna moraalset hüve silmas pidades peab Eesti Rahvusringhääling oma programmivälikutest ja saadetes edendama süstemaatilisel perekondlikke väärtusi ja esitama perekondlikku eluviisi terve ning ihaldusväärse ideaalina, mille poole noored inimesed võivad lootusrikkalt pürgida. Erameedias ja avalikus ruumis ei tohi levitada ega propageerida perekonna suhtes negatiivseid stereotüüpe, näidates ihaldusväärseks enesekeskseid ja

vastutustundetuid eluviise. Seadusandja peab astuma konkreetseid samme tõkestamiseks seksuaalsele kombelõtvusele orienteeritud või otseselt pornograafilise sisuga materjalide levikut ühiskonnas, eriti noorte seas.

Artikkel 9. Üleskutse perekonna ja perekonnakultuuri kaitsesele ja taastamisele

Kutsume kõiki hea tahtega inimesi ja kodanikeühendusi, olenemata maailmavaatelisest, religioosest, rahvuslikust, kultuurilisest ja sotsiaalsest taustast, olema abielu, perekonna ning nende aluseks olevate moraalsete tõekspidamiste ja vooruste toetajaks ja kaitsjaks ühiskonnas. Samuti kutsume üles mitte ühelgi viisil toetama neid ühiskondlikke ja poliitilisi liikumisi, mis eiravad perekonna olulisust ühiskonna alusena, soovivad perekonna mõistet seadusandlusega ümber määratleda (hõlmates sellesse ka loomuvastaseid eluviise) ning suhtuvad ükskõikselte või koguni vaenulikult terve perekonnakultuuri ja seega terve ühiskonna aluseks olevatesse moraalsetesse põhimõtetesse.

Deklaratsiooni on koostanud **Sihtasutus Perekonna ja Traditsiooni Kaitseks**, mis asutati 2012. aastal seismaks kristlikule õpetusele tuginedes perekonda, moraaliseadust, inimväärikust ja eraomandit austava ühiskonnakorralduse ning traditsioonilise elukorralduse kaitsmise eest kõigis ühiskonnaelu valdkondades.

Kuivõrd Euroopa kristlik kultuuripärand ja sellest lähtuv traditsiooniline ühiskonnakorraldus on tänapäeval ägedate rünnakute all, siis peame vajalikuks seista nende kaitsmise eest, olgu meie võimalused ja vahendid selleks kuitahes napid. Selle kultuuripärandi üheks ilusamaks viljaks ja ühtlasi traditsioonilise ühiskonnakorralduse üheks alustalaks on elukestvate abielule toetuv perekond kui mehe ja naise vahelise armastuse ning nende ühendusest sündivate laste kasvamise loomulik keskkond. Ka Eesti Vabariigi põhiseadus ütleb, et perekond on rahva püsimise, kasvamise ja kogu ühiskonna alus. Kui me ei hoolitse oma ühiskonna aluste eest, siis ei ole meil rahva ja kultuurina millelegi ega kellelegi lootat. Seetõttu on perekonna ja sellel põhineva ühiskonnakorralduse edendamine meie peamine püüdlus.

Sihtasutus Perekonna ja Traditsiooni Kaitseks saab tegutseda üksnes juhul, kui leidub inimesi, kes peavad seda oluliseks ning toetavad seda. Kui soovite anda oma panuse perekonna ja selle aluseks olevate väärtuste kaitsmisse, siis palun toetage Sihtasutuse tegevust annetusega. Igäihe toetus, ükskõik kui väike, on väga oluline!

Kui Teil on deklaratsiooniga seonduvalt küsimusi, võtke palun meiega ühendust. Samuti võite meile helistada või kirjutada, et tellida sõpradele-tuttavatele jagamiseks täiendavaid eksemplare deklaratsioonist.

SA PEREKONNA JA TRADITSIOONI KAITSEKS

Roosikrantsi 7-3a, 10119 Tallinn

Tel: 6 801 290

E-post: info@saptk.ee

www.saptk.ee

Arveldusarve: 17003131684